

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 marca 2018 r.

Poz. 640

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ENERGII¹⁾

z dnia 15 marca 2018 r.

w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi²⁾

Na podstawie art. 46 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady:

- 1) kształtowania taryf dla paliw gazowych;
- 2) kalkulacji cen i stawek opłat;
- 3) rozliczeń z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) charakterystyka poboru lub zatłaczania paliw gazowych – określone w umowie lub rzeczywiste wielkości określające w szczególności:
 - a) roczną ilość energii zawartej w odbieranych lub w zatłaczanych paliwach gazowych i nierównomierność ich odbioru lub zatłaczania w czasie,
 - b) godzinową lub dobową ilość energii zawartej w odbieranych lub w zatłaczanych paliwach gazowych,
 - c) ciśnienie w miejscu dostarczania lub zatłaczania paliwa gazowego;
- 2) grupa przyłączeniowa – grupę w rozumieniu § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1059 oraz z 2017 r. poz. 150);
- 3) grupa taryfowa – grupę odbiorców dostarczających lub odbierających paliwa gazowe z systemu gazowego lub korzystających z usług związanych z zaopatrzeniem w te paliwa, dla których określa się jeden zestaw cen lub stawek opłat i warunków ich stosowania;
- 4) moc odbioru – maksymalną ilość energii zawartej w paliwie gazowym odbieranym z instalacji magazynowej w ciągu jednej godziny;

¹⁾ Minister Energii kieruje działem administracji rządowej – energia, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Energii (Dz. U. poz. 2314).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającą dyrektywę 2003/55/WE (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 94).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 791, 1089, 1387 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 9, 138 i 317.

- 5) moc przyłączeniowa – moc w rozumieniu § 2 pkt 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 6) moc umowna – maksymalną ilość energii zawartej w paliwie gazowym, którą w okresie godziny lub doby można dostarczyć do lub odebrać z systemu gazowego lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, określoną w umowie:
 - a) sprzedaży paliw gazowych,
 - b) o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych,
 - c) o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego,
 - d) kompleksowej– na okres od godziny 6⁰⁰ dnia 1 października danego roku do godziny 6⁰⁰ dnia 1 października kolejnego roku, w przypadku umowy zawartej na czas nieokreślony lub umowy zawartej na czas określony co najmniej jednego roku, albo na czas trwania umowy w przypadku umowy krótkookresowej;
- 7) moc zatłaczania – maksymalną ilość energii zawartej w paliwie gazowym, którą można zatłoczyć do instalacji magazynowej w ciągu jednej godziny;
- 8) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą”;
- 9) okres regulacji – okres, na jaki zostały ustalone wartości współczynników korekcyjnych, o których mowa w § 9 ust. 1;
- 10) okres rozliczeniowy – okres przyjęty do rozliczeń za dostarczane paliwo gazowe;
- 11) pojemność czynna – pojemność instalacji magazynowej stanowiącą różnicę między jej całkowitą pojemnością a pojemnością niezbędną dla zapewnienia bezpieczeństwa pracy instalacji magazynowej oraz minimalnego ciśnienia paliw gazowych w okresie ich odbioru;
- 12) pozyskanie paliw gazowych – zakup paliw gazowych, ich wydobywanie, wytwarzanie i przetwarzanie;
- 13) procesowe składowanie – przechowywanie skroplonego gazu ziemnego w zbiorniku magazynowym zainstalowanym w instalacji skroplonego gazu ziemnego w okresie od rozładunku dostawy skroplonego gazu ziemnego do momentu jego odbioru z instalacji po przeładunku, załadunku lub po jego regazyfikacji;
- 14) przedłużone procesowe składowanie – przechowywanie skroplonego gazu ziemnego w zbiorniku magazynowym zainstalowanym w instalacji skroplonego gazu ziemnego przez okres dłuższy niż planowany w harmonogramie na przeprowadzenie procesu regazyfikacji tej ilości gazu ziemnego z mocą określoną w umowie;
- 15) przedpłatowy układ pomiarowy – układ w rozumieniu § 2 pkt 8 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2, umożliwiający pobór paliwa gazowego przez odbiorcę tego paliwa w ilości z góry opłaconej;
- 16) przyłączy do sieci gazowej – przyłączy w rozumieniu § 2 pkt 5 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 17) punkt wejścia – miejsce dostarczania paliw gazowych do sieci gazowej, w tym z instalacji magazynowej, o określonej lokalizacji fizycznej;
- 18) punkt wyjścia – miejsce odbioru paliw gazowych z sieci gazowej, w tym miejsce dostarczenia paliw gazowych do instalacji magazynowej, o określonej lokalizacji fizycznej;
- 19) punkt wirtualny – punkt w rozumieniu § 2 pkt 10 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 20) układ pomiarowy – układ w rozumieniu § 2 pkt 8 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 21) umowa krótkoterminowa – umowę, o której mowa w art. 5 ust. 2 lub 3 ustawy, zawartą na okres krótszy niż rok;
- 22) usługa krótkoterminowa – usługę świadczoną w okresie krótszym niż rok;
- 23) usługa wirtualnej dystrybucji zwrotnej – usługę świadczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych, polegającą na umownym transporcie paliw gazowych z miejsca ich wydobywania lub wytwarzania lub z instalacji skroplonego gazu ziemnego, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej, do punktu wirtualnego w sieci przesyłowej;
- 24) usługa wirtualnego przesyłania zwrotnego – usługę świadczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych, polegającą na umownym przesyłaniu paliw gazowych w kierunku przeciwnym do fizycznego przepływu paliw gazowych w fizycznych punktach wejścia do sieci przesyłowej lub punktów wyjścia z sieci przesyłowej.

Rozdział 2

Szczegółowe zasady kształtowania taryf

§ 3. 1. Określone w taryfie ceny lub stawki opłat dla poszczególnych grup taryfowych różnicuje się odpowiednio do kosztów uzasadnionych wykonywanej działalności gospodarczej związanej z dostarczaniem paliw gazowych, z uwzględnieniem eliminowania subsydiowania skrośnego.

2. Taryfę kształtuje się w taki sposób, aby odbiorca mógł na jej podstawie obliczyć należności odpowiadające zakresowi usług związanych z zaopatrzeniem w paliwa gazowe, określone w umowie sprzedaży paliw gazowych lub w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, lub w umowie o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych, lub w umowie o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, lub w umowie kompleksowej.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) stawki opłat za świadczenie usług przesyłania paliw gazowych, zwane dalej „stawkami opłat przesyłowych”;
- 2) sposób ustalania stawek opłat przesyłowych pobieranych:
 - a) na podstawie umów krótkoterminowych,
 - b) za usługi świadczone na zasadach przerywanych,
 - c) w ramach usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego;
- 3) sposób ustalania opłaty za przyłączenie do sieci przesyłowej;
- 4) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych paliw gazowych;
- 5) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług przesyłania paliw gazowych;
- 6) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 7) sposób ustalania opłat za:
 - a) przekroczenie mocy umownej,
 - b) nielegalny pobór paliw gazowych;
- 8) stawkę opłaty za wstrzymanie dostarczania paliw gazowych, jeżeli wstrzymanie dostarczania spowodowane było przyczynami, o których mowa w art. 6b ust. 1 i 2 ustawy;
- 9) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych, zwane dalej „stawkami opłat dystrybucyjnych”;
- 3) sposób ustalania stawek opłat dystrybucyjnych pobieranych:
 - a) na podstawie umów krótkoterminowych,
 - b) za usługi świadczone na zasadach przerywanych,
 - c) w ramach usługi wirtualnej dystrybucji zwrotnej;
- 4) sposób ustalania opłaty za przyłączenie do sieci wysokich ciśnień oraz stawki opłat za przyłączenie do sieci niskich, średnich lub podwyższonych średnich ciśnień;
- 5) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych paliw gazowych;
- 6) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług dystrybucji paliw gazowych;
- 7) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 8) sposób ustalania opłat za:
 - a) przekroczenie mocy umownej,
 - b) nielegalny pobór paliw gazowych;

- 9) stawkę opłaty za wstrzymanie dostarczania paliw gazowych, jeżeli wstrzymanie dostarczania spowodowane było przyczynami, o których mowa w art. 6b ust. 1 i 2 ustawy;
- 10) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorców.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) ceny paliw gazowych;
- 3) stawki opłat abonamentowych;
- 4) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, które zawiera z odbiorcami umowy kompleksowe, o których mowa w art. 5 ust. 4 ustawy, dodatkowo podaje w umowie informację o stosowaniu taryfy przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci jest przyłączony odbiorca.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) stawki opłat za świadczenie usług magazynowania paliw gazowych, zwane dalej „stawkami opłat magazynowych”;
- 3) sposób ustalania stawek opłat magazynowych pobieranych:
 - a) na podstawie umów krótkoterminowych,
 - b) za usługi świadczone na zasadach przerywanych;
- 4) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług magazynowania paliw gazowych;
- 5) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 6) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) stawki opłat za świadczenie usług skraplania gazu ziemnego lub usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego;
- 3) sposób ustalania stawek opłat za świadczenie usług skraplania gazu ziemnego lub usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego na podstawie umów krótkoterminowych;
- 4) stawkę opłaty za przedłużone procesowe składowanie skroplonego gazu ziemnego;
- 5) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług skraplania gazu ziemnego lub usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego;
- 6) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 7) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy.

§ 5. 1. Podział odbiorców na grupy taryfowe jest dokonywany w zależności od poziomu kosztów uzasadnionych, ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z dostarczaniem paliw gazowych, na podstawie następujących kryteriów:

- 1) rodzaju paliw gazowych;
- 2) charakterystyki technicznej punktów wejścia lub punktów wyjścia;
- 3) charakterystyki funkcjonalnej punktów wejścia lub punktów wyjścia;
- 4) wielkości i charakterystyki zatłaczania lub odbioru paliw gazowych z instalacji magazynowej;
- 5) wielkości i charakterystyki dostarczania lub odbioru paliw gazowych w miejscach ich dostarczania lub odbioru;
- 6) zakresu świadczonych usług;

- 7) miejsc dostarczania lub odbioru paliw gazowych;
- 8) systemu rozliczeń;
- 9) zużycia paliw gazowych na potrzeby odbiorców w gospodarstwach domowych;
- 10) ilości energii zawartej w paliwie gazowym nabywanym w punkcie wirtualnym;
- 11) odbioru paliw gazowych z użyciem przedpłatowego układu pomiarowego.

2. Odbiorca, który z sieci gazowej odbiera paliwa gazowe z kilku miejsc, jest zaliczany do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc odbioru, o ile umowa nie stanowi inaczej.

Rozdział 3

Szczegółowe zasady kalkulacji cen i stawek opłat

§ 6. 1. Ceny lub stawki opłat zawarte w taryfie kalkuluje się na okres 12 miesięcy kalendarzowych.

2. Koszty uzasadnione będące podstawą kalkulacji cen lub stawek opłat, o których mowa w ust. 1, dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) przesyłania, dystrybucji, magazynowania i skraplania gazu ziemnego oraz regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego – stanowią planowane, dla danego roku, koszty uzasadnione przedsiębiorstwa energetycznego, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w wykonywaną działalność gospodarczą;
- 2) obrotu paliwami gazowymi – stanowią planowane, dla danego roku, koszty uzasadnione związane z wykonywaną działalnością gospodarczą oraz marża na uzasadnionym poziomie.

§ 7. 1. Koszty, o których mowa w § 6 ust. 2, ustala się zgodnie z art. 44 i art. 45 ustawy oraz zasadami ewidencji kosztów określonymi w przepisach o rachunkowości, w sposób umożliwiający ustalenie kosztów stałych i kosztów zmiennych, planowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne dla poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej, z uwzględnieniem źródeł tych kosztów.

2. Podstawą ustalania i oceny kosztów, o których mowa w § 6 ust. 2, są porównywalne koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia, określone na podstawie sprawozdań finansowych zgodnie z art. 44 ust. 2 ustawy.

3. Podstawą oceny kosztów, o których mowa w § 6 ust. 2, mogą być porównywalne koszty działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych wykonujących – w porównywalnych warunkach – działalność gospodarczą tego samego rodzaju.

4. Koszty, o których mowa w § 6 ust. 2, ustala się, przyjmując, dla każdego roku okresu regulacji, ilość energii zawartej w paliwach gazowych planowanych do sprzedaży, przesyłania, dystrybucji, magazynowania, skraplania lub regazyfikacji, planowane wielkości mocy umownych, mocy zatłaczania i mocy odbioru oraz planowaną liczbę pakietów, układów pomiarowych i zawieranych umów.

5. Podstawą oceny ilości energii zawartej w paliwach gazowych planowanych do sprzedaży, przesyłania, dystrybucji, magazynowania, skraplania lub regazyfikacji, wielkości mocy umownych, mocy zatłaczania i mocy odbioru, liczby pakietów, układów pomiarowych i zawieranych umów, są odpowiednie dane z roku kalendarzowego poprzedzającego rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

6. W przypadku nowo tworzonych przedsiębiorstw energetycznych lub podejmowania przez istniejące przedsiębiorstwa energetyczne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie dostarczania paliw gazowych wysokość cen lub stawek opłat kalkuluje się na podstawie planowanych kosztów i wielkości sprzedaży dla pierwszego roku prowadzenia nowej działalności gospodarczej.

7. Przy ocenie wysokości cen i stawek opłat ustalonych przez podmioty, o których mowa w ust. 6, uwzględnia się analizy porównawcze w zakresie zaplanowanych przez te podmioty kosztów jednostkowych z kosztami przyjętymi do kalkulacji cen i stawek opłat przez inne przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące ten sam rodzaj działalności gospodarczej w podobnej skali.

§ 8. 1. Koszty wspólne dla wszystkich lub kilku grup taryfowych oraz koszty wspólne dla wszystkich lub kilku rodzajów wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej dzieli się na poszczególne grupy taryfowe i poszczególne rodzaje wykonywanej działalności gospodarczej, zgodnie z przyjętą w przedsiębiorstwie metodą podziału kosztów.

2. Metoda podziału kosztów, zasady ewidencji kosztów oraz podział odbiorców na grupy taryfowe nie mogą ulec zmianie w okresie regulacji.

§ 9. 1. W celu określenia stopnia poprawy efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego w okresie regulacji ustala się na poszczególne lata współczynniki korekcyjne, oznaczone symbolem „X”, w taki sposób, aby spełniony był warunek określony wzorem:

$$K_{wn} \leq K_{wn-1} \cdot \left[1 + \frac{(RPI - X_n)}{100\%} \right]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_{wn} , K_{wn-1} – uzasadnione koszty własne przedsiębiorstwa energetycznego związane z wykonywaną przez to przedsiębiorstwo działalnością gospodarczą, uwzględniające zależne od przedsiębiorstwa energetycznego warunki wykonywania tej działalności, wyznaczane w szczególności z zastosowaniem metod porównawczych, o których mowa w art. 47 ust. 2e ustawy, na poszczególne lata okresu regulacji; w pierwszym roku okresu regulacji koszty, oznaczone symbolem „ K_{wn-1} ”, są równe kosztom z roku poprzedzającego rok wyznaczenia współczynników korekcyjnych, oznaczonych symbolem „X”,
- X_n – współczynniki korekcyjne, określające projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego, ustalane jednorazowo dla poszczególnych lat okresu regulacji, w roku zatwierdzenia taryfy dla pierwszego roku okresu regulacji [w %]; współczynnik korekcyjny na pierwszy rok okresu regulacji, w zależności od wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, uwzględnia się w cenach paliw gazowych albo w stawkach opłat za świadczenie usług związanych z zaopatrzeniem w te paliwa, zawartych w taryfach,
- RPI – średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia, ogłoszony przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w [%].

2. W celu określenia dopuszczalnych zmian cen lub stawek opłat na dany rok okresu regulacji, będących wynikiem zmiany warunków zewnętrznych funkcjonowania przedsiębiorstwa lub poprawy efektywności gospodarowania w przedsiębiorstwie, ustala się, dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej, współczynniki korekcyjne, oznaczone symbolem „Y”, w taki sposób, aby przychody, oznaczone symbolem „ P_n ”, spełniały warunek określony wzorem:

$$P_n \leq P_{n-1} \cdot \left[1 + \frac{Y_n}{100\%} \right]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- P_n , P_{n-1} – przychody dla danego rodzaju działalności gospodarczej, wyznaczone w sposób określony w ust. 3,
- Y_n – współczynniki korekcyjne, ustalane corocznie i uwzględniane w cenach paliw gazowych albo w stawkach opłat za świadczenie usług związanych z zaopatrzeniem w te paliwa zawartych w taryfach, określające zmianę niezależnych od przedsiębiorstwa warunków wykonywania danego rodzaju działalności gospodarczej, w szczególności zmianę kosztów zakupu paliw gazowych i usług związanych z zaopatrzeniem odbiorców w te paliwa, wielkości i struktury jego sprzedaży oraz obciążeń podatkowych lub projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego w [%].

3. Przychody „ P_n ”, o których mowa w ust. 2, w zakresie:

- 1) przesyłania paliw gazowych – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania oraz zamówionych mocy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 2) dystrybucji paliw gazowych – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w paliwach gazowych oraz zamówionych mocy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 3) magazynowania paliw gazowych – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania oraz odpowiednio liczby pakietów, zamówionych pojemności czynnych, mocy zatłaczania i mocy odbioru w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 4) skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w skroplonym gazie ziemnym lub zregazyfikowanym gazie ziemnym oraz zamówionych mocy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;

5) obrotu paliwami gazowymi – oblicza się jako iloczyn cen i stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w paliwach gazowych oraz liczby układów pomiarowych w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

4. Przychody „ P_{n-1} ” dla roku poprzedzającego dany rok obowiązywania taryfy, o których mowa w ust. 2, oblicza się odpowiednio w sposób określony w ust. 3, na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w obowiązującej taryfie oraz wielkości i struktury sprzedaży paliw gazowych i usług w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

5. Przepis ust. 2 stosuje się w przypadku udokumentowanej zmiany zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, uzasadniających zmianę tej taryfy w trakcie okresu jej obowiązywania. W takim przypadku przychody dla danego rodzaju działalności gospodarczej, oznaczone symbolami „ P_n ” i „ P_{n-1} ”, oznaczają odpowiednio przychody kalkulacyjne ustalone na podstawie cen i stawek opłat po zmianie taryfy (P_n) i przed jej zmianą (P_{n-1}) kalkulowane na podstawie ilości energii zawartej w paliwach gazowych, mocy umownych, mocy zatlaczania i mocy odbioru, liczby pakietów i liczby układów pomiarowych przyjętych do kalkulacji taryfy.

§ 10. 1. Przychody pokrywające koszty uzasadnione, ustalone dla każdego roku okresu regulacji, uwzględniają, odpowiednio dla rodzaju działalności, przychody uzyskane z:

- 1) cen i stawek opłat;
- 2) opłat za przekroczenia mocy umownej;
- 3) opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy;
- 4) tytułu wykonywania umowy, o której mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2 ustawy, a także wykonywania czynności wynikających z decyzji, o której mowa w art. 9h ust. 9 ustawy;
- 5) opłat za bilansowanie systemu i zarządzanie ograniczeniami systemowymi.

2. Przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 4, są pomniejszane o koszty ponoszone w związku z wykonywaniem umowy i czynnościami wynikającymi z decyzji.

3. Przychody uzyskane z opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, uwzględniają przychody osiągnięte z tych opłat w okresie, o którym mowa w § 7 ust. 2.

4. W przychodach, o których mowa w ust. 1, nie uwzględnia się przychodów:

- 1) uzyskanych z opłat za:
 - a) nielegalny pobór paliw gazowych,
 - b) wstrzymanie dostarczania paliw gazowych, jeżeli wstrzymanie dostarczania było spowodowane przyczynami, o których mowa w art. 6b ust. 1 i 2 ustawy;
- 2) stanowiących różnicę między przychodami ze sprzedaży mocy umownych na połączeniach międzysystemowych lub sprzedaży usług magazynowych oferowanych w trybie aukcji a przychodami, które przedsiębiorstwo energetyczne uzyskaloby w przypadku prowadzenia rozliczeń odpowiednio za sprzedane moce umowne lub sprzedane usługi magazynowe na podstawie stawek opłat ustalonych w taryfie.

5. Ustalając koszty, o których mowa w § 6 ust. 2, i przychody pokrywające koszty uzasadnione dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie przesyłania paliw gazowych, uwzględnia się saldo konta regulacyjnego, o którym mowa w art. 3 pkt 24 oraz art. 19 i art. 20 rozporządzenia Komisji (UE) 2017/460 z dnia 16 marca 2017 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych dla gazu (Dz. Urz. UE L 72 z 17.03.2017, str. 29).

§ 11. W przypadku nieprzewidzianej istotnej zmiany warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej przedsiębiorstwo to może wystąpić z wnioskiem o korektę cen lub stawek opłat ustalonych w taryfie wprowadzonej do stosowania w trybie określonym w art. 47 ustawy, po dokonaniu analizy i oceny skutków ekonomicznych tej zmiany.

§ 12. 1. Stawki opłaty przesyłowej kalkuluje się dla punktów wejścia i punktów wyjścia jako stawki opłaty stałej.

2. Stawki opłaty stałej ustalone w taryfie dla punktów zlokalizowanych na połączeniach międzysystemowych, w przypadku oferowania przepustowości w tych punktach w trybie aukcji, są stawkami minimalnymi.

§ 13. 1. Stawki opłaty stałej kalkuluje się dla punktów wejścia i punktów wyjścia na jednostkę mocy umownej na podstawie kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych.

2. Stawki opłaty przesyłowej mogą być różnicowane w zależności od kosztów uzasadnionych określonych dla punktów wejścia lub punktów wyjścia.

§ 14. W przypadku świadczenia usług wirtualnego przesyłania zwrotnej stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, oraz współczynnika, którego wartość wynosi 0,2.

§ 15. Opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych:

1) dla punktów wejścia oblicza się według wzoru:

$$O_{p(we)} = S_{s(we)} \cdot M_{(we)} \cdot T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(we)}$ – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wejścia w [zł],

$S_{s(we)}$ – stawkę opłaty stałej w punkcie wejścia za każdą godzinę lub dobę okresu rozliczeniowego w [zł/MWh/h] lub [zł/MWh/dobę],

$M_{(we)}$ – moc umowną w punkcie wejścia w [MWh/h] lub [MWh/dobę],

T – liczbę godzin lub dób w okresie rozliczeniowym;

2) dla punktów wyjścia oblicza się według wzoru:

$$O_{p(wy)} = S_{s(wy)} \cdot M_{(wy)} \cdot T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(wy)}$ – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wyjścia [w zł],

$S_{s(wy)}$ – stawkę opłaty stałej w punkcie wyjścia za każdą godzinę lub dobę okresu rozliczeniowego w [zł/MWh/h] lub [zł/MWh/dobę],

$M_{(wy)}$ – moc umowną w punkcie wyjścia w [MWh/h] lub [MWh/dobę],

T – liczbę godzin lub dób w okresie rozliczeniowym.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych wykonuje, na dodatkowe zlecenie odbiorcy, następujące usługi:

- 1) wstrzymanie lub wznowienie dostarczania paliw gazowych;
- 2) nawanianie paliw gazowych;
- 3) badanie jakości dostarczanych paliw gazowych.

2. Zawarte w taryfie stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych realizacji tych usług.

3. Opłaty za badanie jakości dostarczanych paliw gazowych nie pobiera się w przypadku stwierdzenia niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne parametrów jakościowych dostarczanych paliw gazowych.

§ 17. 1. Stawki opłat dystrybucyjnych kalkuluje się jako stawki grupowe.

2. Stawki opłat dla odbiorców, którzy pobierają paliwa gazowe z wykorzystaniem przedpłatowego układu pomiarowego, kalkuluje się jako stawki zmienne.

3. Stawki grupowe kalkuluje się jako stawki opłaty stałej i stawki opłaty zmiennej na podstawie kosztów uzasadnionych świadczenia usług dystrybucji paliw gazowych odbiorcom zaliczanym do poszczególnych grup taryfowych.

4. Stawki opłaty stałej dystrybucyjnej kalkuluje się na jednostkę mocy umownej lub na układ pomiarowy w odniesieniu do danej grupy taryfowej, na podstawie kosztów stałych:

- 1) ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych;
- 2) regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego we własnych instalacjach;
- 3) zakupu usług przesyłania lub zakupu usług dystrybucji od innego przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw.

5. Dla odbiorców, którzy pobierają paliwa gazowe w ilości nie większej niż 110 [kWh/h], stawki opłaty stałej dystrybucyjnej różnicuje się ze względu na długość okresu między dwoma kolejnymi odczytami układu pomiarowego.

6. Stawki opłaty zmiennej dystrybucyjnej kalkuluje się na jednostkę dystrybuowanych paliw gazowych na podstawie kosztów zmiennych oraz tej części kosztów stałych, które nie zostały uwzględnione w kalkulacji stawki opłaty stałej dystrybucyjnej:

- 1) ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych;
- 2) regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego we własnych instalacjach;
- 3) zakupu usług przesyłania lub zakupu usług dystrybucji od innego przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw.

7. W przypadku świadczenia usługi dystrybucji paliw gazowych dla odbiorców, którzy pobierają te paliwa z wykorzystaniem przedpłatowego układu pomiarowego, stawki opłaty zmiennej dystrybucyjnej kalkuluje się na jednostkę dystrybuowanych paliw gazowych na podstawie kosztów zmiennych oraz kosztów stałych:

- 1) ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych;
- 2) regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego we własnych instalacjach;
- 3) zakupu usług przesyłania lub zakupu usług dystrybucji od innego przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw.

§ 18. 1. W przypadku świadczenia usług krótkoterminowych dystrybucji, stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej oraz współczynnika oznaczonego symbolem „K”. Maksymalna wartość współczynnika „K” nie może przekroczyć:

- 1) 1,7 – dla umów zawieranych na kwartał;
- 2) 2,2 – dla umów zawieranych na okres miesiąca.

2. Dla umów krótkoterminowych zawieranych na okres jednego dnia opłata stała, zależna od zamówionej mocy, nie może przekroczyć 1/20 opłaty za świadczenie usług dystrybucji, ustalonej na okres miesiąca i dotyczącej danego miesiąca.

3. Dla umów krótkoterminowych zawieranych na okres inny niż określony w ust. 1 i 2 opłatę stałą, zależną od zamówionej mocy, ustala się z uwzględnieniem współczynników odpowiadających okresom, o których mowa w ust. 1, oraz opłaty stałej za każdy dzień poza tymi okresami, ustalonej zgodnie z ust. 2.

§ 19. 1. W przypadku świadczenia usług dystrybucji paliw gazowych na zasadach przerywanych stawki opłat stałych za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 17, oraz współczynnika oznaczonego symbolem „D”, obliczanego według wzoru:

$$D = \frac{t - t_0}{t}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- t – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym,
- t₀ – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym, w której usługa dystrybucji była świadczona na zasadach przerywanych.

2. W przypadku gdy wartość współczynnika obliczona zgodnie z wzorem określonym w ust. 1 jest mniejsza niż 0,05, przyjmuje się, że jego wartość wynosi 0,05.

§ 20. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy następujące usługi:

- 1) wstrzymanie lub wznowienie dostarczania paliw gazowych;
- 2) sprawdzenie prawidłowości wskazań układu pomiarowego;
- 3) laboratoryjne sprawdzenie prawidłowości wskazań układu pomiarowego;
- 4) wykonanie dodatkowej ekspertyzy badanego wcześniej układu pomiarowego;
- 5) założenie plomby na urządzenia podlegające oplombowaniu, w szczególności po naprawie, konserwacji i remoncie instalacji;
- 6) wymianę uszkodzonego układu pomiarowego;

- 7) badanie jakości dostarczanych paliw gazowych;
- 8) dodatkowy odczyt niewynikający z harmonogramu odczytowego ustalonego dla danej grupy taryfowej;
- 9) instalowanie przedpłatowego układu pomiarowego służącego do rozliczeń za dostarczane paliwa gazowe dla odbiorców, którzy pobierają paliwa gazowe w ilości nie większej niż 110 [kWh/h].

2. Stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych do poniesienia kosztów uzasadnionych realizacji tych usług.

3. Opłat za usługi, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 2–6 – nie pobiera się w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego;
- 2) pkt 7 – nie pobiera się w przypadku stwierdzenia niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne parametrów jakościowych dostarczonych paliw gazowych;
- 3) pkt 9 – nie pobiera się w przypadkach, o których mowa w art. 6a ust. 1 oraz w art. 6f ust. 1 ustawy.

§ 21. 1. Opłatę dystrybucyjną dla odbiorców, którzy pobierają paliwa gazowe w ilości większej niż 110 [kWh/h], oblicza się według wzoru:

$$O_d = (S_{zd} \cdot Q + S_{sd} \cdot M \cdot T) / 100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_d – opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych w [zł],
- S_{zd} – stawkę opłaty zmiennej w [gr/kWh],
- Q – ilość energii zawartej w dystrybuowanych paliwach gazowych w okresie rozliczeniowym w [kWh] obliczaną zgodnie z wzorem określonym w ust. 2,
- S_{sd} – stawkę opłaty stałej za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [gr/kWh/h],
- M – moc umowną w [kWh/h],
- T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym.

2. Ilość energii zawartej w dystrybuowanych paliwach gazowych w okresie rozliczeniowym Q w [kWh], o której mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru:

$$Q = \sum_{n=1}^i (Q_{m_n^3} \cdot W_k)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $Q_{m_n^3}$ – ilość dystrybuowanych paliw gazowych zmierzona w n -tej dobie w [m^3],
- W_k – współczynnik konwersji odpowiadający ilorazowi wartości ciepła spalania paliwa gazowego dla okresu rozliczeniowego i liczby 3,6,
- i – liczba dób w okresie rozliczeniowym.

3. Wynik uzyskany zgodnie z ust. 2 zaokrągla się do dwóch miejsc po przecinku, przy czym końcówki poniżej 0,005 pomija się, a końcówki 0,005 i wyższe zaokrągla się do 0,01.

4. Opłatę dystrybucyjną dla odbiorców, którzy pobierają paliwa gazowe w ilości nie większej niż 110 [kWh/h], oblicza się według wzoru:

$$O_d = S_{zd} \cdot Q / 100 + S_{sdd} \cdot k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_d – opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych w [zł],
- S_{zd} – stawkę opłaty zmiennej w [gr/kWh],
- Q – ilość energii zawartej w dystrybuowanych paliwach gazowych w okresie rozliczeniowym w [kWh], którą oblicza się zgodnie z wzorem określonym w ust. 5,
- S_{sdd} – stawkę opłaty stałej w [zł/miesiąc],
- k – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym.

5. Ilość energii zawartej w dystrybuowanych paliwach gazowych w okresie rozliczeniowym Q w [kWh], o której mowa w ust. 4, oblicza się według wzoru:

$$Q = Q_m^3 \cdot W_k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Q_m^3 – ilość dystrybuowanych paliw gazowych zmierzona w okresie rozliczeniowym w jednostkach objętości [m³],
- W_k – współczynnik konwersji odpowiadający ilorazowi wartości ciepła spalania paliwa gazowego dla okresu rozliczeniowego i liczby 3,6.

6. Opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych dla odbiorców, którzy pobierają paliwa z wykorzystaniem przedpłatowego układu pomiarowego, oblicza się według wzoru:

1) $O_d = S_{zd} \cdot Q/100$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_d – opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych w [zł],
- S_{zd} – stawkę opłaty zmiennej w [gr/kWh],
- Q – ilość energii zawartej w dystrybuowanych paliwach gazowych w okresie rozliczeniowym w [kWh] obliczaną zgodnie z wzorem określonym w ust. 5

albo

2) $O_d = S_{zd} \cdot Q$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_d – opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych w [zł],
- S_{zd} – stawkę opłaty zmiennej w [zł/MWh],
- Q – ilość energii zawartej w dystrybuowanych paliwach gazowych w okresie rozliczeniowym w [MWh] obliczaną zgodnie z wzorem określonym w ust. 5.

§ 22. Opłatę za usługę wirtualnej dystrybucji zwrotnej stanowi iloczyn średniej stawki opłaty dystrybucyjnej ustalonej w taryfie przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw gazowych, wyrażonej w [gr/kWh], ilości energii zawartej w paliwach gazowych [kWh], która objęta jest tą usługą, i współczynnika korekcyjnego, którego wartość wynosi 0,2.

§ 23. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw gazowych kalkuluje stawki opłat magazynowych jako stawki opłaty stałej na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych eksploatacji poszczególnych rodzajów instalacji magazynowych, uwzględniających charakterystykę zatłaczania lub odbioru paliw gazowych z instalacji magazynowych, oraz kosztów zakupu usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych w punktach wejścia do i wyjścia z instalacji magazynowych, dla usług świadczonych w formie:

- 1) pakietu, w którym moc zatłaczania, pojemność czynna oraz moc odbioru są udostępniane odbiorcy łącznie, a ich wielkości oraz wzajemny stosunek są określone w specyfikacjach technicznych poszczególnych instalacji magazynowych;
- 2) pakietu elastycznego, w którym pojemność czynna oraz zakres mocy zatłaczania i mocy odbioru są udostępniane odbiorcy łącznie w ramach ustalonych wzajemnych proporcji, których wielkość oraz wzajemny stosunek są określone w specyfikacjach technicznych poszczególnych instalacji magazynowych;
- 3) usługi rozdzielonej, w której moc zatłaczania, pojemność czynna lub moc odbioru są udostępniane odbiorcy oddzielnie, stosownie do specyfikacji technicznych poszczególnych instalacji magazynowych.

2. Stawki opłat magazynowych ustalone w taryfie, w przypadku oferowania usług magazynowania w trybie aukcji, są stawkami minimalnymi.

§ 24. Opłatę za świadczoną usługę magazynowania paliw gazowych:

- 1) polegającą na udostępnieniu pakietów oblicza się według wzoru:

$$O_m = S_p \cdot N_p \cdot k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_m – opłatę za usługę magazynowania w [zł],
- S_p – stawkę opłaty za zamówiony pakiet w [zł/miesiąc],
- N_p – liczbę zamówionych pakietów w okresie rozliczeniowym,
- k – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym;

2) polegającą na udostępnieniu pakietów elastycznych oblicza się według wzoru:

$$O_m = S_v \cdot V_c \cdot k + S_{mz} \cdot M_z \cdot T + S_{mo} \cdot M_o \cdot T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_m – opłatę za usługę magazynowania w [zł],
- S_v – stawkę opłaty za zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym [zł/MWh],
- V_c – zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym w [MWh],
- k – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym,
- S_{mz} – stawkę opłaty za zamówioną moc zatłaczania za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [zł/MWh/h],
- M_z – zamówioną moc zatłaczania w okresie rozliczeniowym w [MWh/h],
- S_{mo} – stawkę opłaty za zamówioną moc odbioru za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [zł/MWh/h],
- M_o – zamówioną moc odbioru w okresie rozliczeniowym w [MWh/h],
- T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym;

3) świadczoną w formie usługi rozdzielonej oblicza się w zależności od zamówionej:

- a) pojemności czynnej w okresie rozliczeniowym albo
- b) mocy zatłaczania, albo
- c) mocy odbioru

– według wzoru:

$O_m = S_v \cdot V_c \cdot k$ – w przypadku umowy polegającej na udostępnieniu pojemności czynnej,

$O_m = S_{mz} \cdot M_z \cdot T$ – w przypadku umowy polegającej na udostępnieniu mocy zatłaczania,

$O_m = S_{mo} \cdot M_o \cdot T$ – w przypadku umowy polegającej na udostępnieniu mocy odbioru,

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_m – opłatę za usługę magazynowania w [zł],
- S_v – stawkę opłaty za zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym w [zł/MWh],
- V_c – zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym w [MWh],
- k – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym,
- S_{mz} – stawkę opłaty za zamówioną moc zatłaczania za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [zł/MWh/h],
- M_z – zamówioną moc zatłaczania w okresie rozliczeniowym w [MWh/h],
- S_{mo} – stawkę opłaty za zamówioną moc odbioru za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [zł/MWh/h],
- M_o – zamówioną moc odbioru w okresie rozliczeniowym w [MWh/h],
- T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym.

§ 25. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw gazowych wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy usługę badania jakości paliw gazowych.

2. Stawkę opłaty za usługę, o której mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych realizacją tej usługi.

3. W przypadku stwierdzenia niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne parametrów jakościowych magazynowanych paliw gazowych nie pobiera się opłaty za wykonanie usługi, o której mowa w ust. 1.

§ 26. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego kalkuluje stawki opłat za te usługi jako:

- 1) stawki opłaty stałej – na podstawie uzasadnionych kosztów stałych zależnych od zamówionej mocy odbioru gazu ziemnego z instalacji skroplonego gazu ziemnego;
- 2) stawki opłaty zmiennej – na podstawie uzasadnionych kosztów zmiennych zależnych od ilości energii zawartej w skroplonym gazie ziemnym lub zregazyfikowanym gazie ziemnym, w instalacji skroplonego gazu ziemnego.

§ 27. Opłatę za świadczoną usługę skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego oblicza się według wzoru:

$$1) \quad O_r = S_{sr} \cdot M_r \cdot T + S_{zr} \cdot Q_r$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_r – opłatę za usługę skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego w [zł],

S_{sr} – stawkę opłaty stałej za moc umowną w [zł/MWh/h],

M_r – zamówioną moc umowną instalacji skroplonego gazu ziemnego w okresie rozliczeniowym w [MWh/h],

T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym,

S_{zr} – stawkę opłaty zmiennej w [zł/MWh],

Q_r – ilość skroplonego gazu ziemnego lub zregazyfikowanego gazu ziemnego w okresie rozliczeniowym w [MWh]

albo

$$2) \quad O_r = (S_{sr} \cdot M_r \cdot T + S_{zr} \cdot Q_r) / 100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_r – opłatę za usługę skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego w [zł],

S_{sr} – stawkę opłaty stałej za moc umowną w [gr/kWh/h],

M_r – zamówioną moc umowną instalacji skroplonego gazu ziemnego w okresie rozliczeniowym w [kWh/h],

T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym,

S_{zr} – stawkę opłaty zmiennej w [gr/kWh],

Q_r – ilość skroplonego gazu ziemnego lub zregazyfikowanego gazu ziemnego, w okresie rozliczeniowym w [kWh].

§ 28. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy następujące usługi:

- 1) uzdatnianie gazu ziemnego w celu uzyskania pożądaných parametrów jakościowych;
- 2) badanie jakości skroplonego gazu ziemnego;
- 3) załadunek oraz przeładunek skroplonego gazu ziemnego;
- 4) rozdzielone procesowe składowanie skroplonego gazu ziemnego;
- 5) udostępnianie rozdzielonej mocy umownej instalacji skroplonego gazu.

2. Stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych realizacji tych usług.

§ 29. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi kalkuluje:

- 1) ceny paliw gazowych – na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych obejmujących w szczególności koszty:
 - a) wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi, z wyłączeniem kosztów stanowiących podstawę kalkulacji stawek opłat abonamentowych, o których mowa w pkt 2,
 - b) pozyskanych lub planowanych do pozyskania paliw gazowych,

- c) zakupu usług skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego,
 - d) zakupu usług przesyłania w punktach wejścia do systemu przesyłowego, z wyłączeniem punktów wejścia z instalacji magazynowej, oraz w punktach wyjścia z systemu przesyłowego zlokalizowanych na połączeniu z innym systemem przesyłowym,
 - e) transportu skroplonego gazu ziemnego, w tym transportu kołowego,
 - f) tworzenia i utrzymywania zapasów, w tym zapasów obowiązkowych, o których mowa w odrębnych przepisach,
 - g) poniesione w związku z niedotrzymaniem zgłoszeń zapotrzebowania na paliwa gazowe w miejscach ich dostarczania,
 - h) poniesione w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. poz. 831);
- 2) stawki opłat abonamentowych – na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych wystawiania i dostarczania faktur, obliczania i pobierania należności, a także czynności związanych z uzasadnioną kontrolą wskazań układów pomiarowych, z zawieraniem i dotrzymywaniem warunków umów i prawidłowości rozliczeń, obliczane jako iloraz tych kosztów i liczby układów pomiarowych albo liczby zawieranych umów.

2. Stawki opłat abonamentowych kalkuluje się jako stawki miesięczne, w złotych na układ pomiarowy, i różnicuje ze względu na standardową dla danej grupy taryfowej długość okresu rozliczeniowego, określoną w taryfie.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne pobiera opłatę dodatkową w przypadku, gdy na zlecenie odbiorcy dokona dodatkowego, wykraczającego poza standard właściwy dla danej grupy taryfowej lub okresu rozliczeniowego, według którego rozliczany jest odbiorca, rozliczenia z tytułu sprzedaży paliw gazowych lub świadczenia usługi kompleksowej. Stawkę opłaty za dokonane rozliczenie kalkuluje się na podstawie kosztów uzasadnionych realizacji usługi.

4. Ustalone w taryfie ceny paliw gazowych i stawki opłat abonamentowych mają charakter odpowiednio cen i stawek maksymalnych. Stosowanie cen i stawek niższych od zatwierdzonych możliwe jest pod warunkiem równoprawnego traktowania odbiorców w grupach taryfowych polegającego na zapewnieniu każdemu odbiorcy z danej grupy taryfowej możliwości skorzystania z niższych cen i stawek opłat na takich samych zasadach.

5. Dla odbiorców, którzy pobierają paliwa gazowe z wykorzystaniem przedpłatowego układu pomiarowego, ceny paliw gazowych są kalkulowane na podstawie kosztów uzasadnionych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, a stawki opłat abonamentowych nie są kalkulowane.

§ 30. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, które zawiera z odbiorcami umowy kompleksowe, o których mowa w art. 5 ust. 3 ustawy, stosuje w rozliczeniach z odbiorcami w zakresie:

- 1) obrotu paliwami gazowymi – ceny tych paliw i stawki opłat abonamentowych ustalone zgodnie z § 29;
- 2) przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych – stawki opłat oraz warunki ich stosowania wynikające z taryfy przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci jest przyłączony dany odbiorca.

§ 31. 1. W przypadku sprzedaży paliw gazowych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi opłatę za pobrane paliwa gazowe ustala się według wzoru:

$$O = C \cdot Q/100 + S_a \cdot k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O – opłatę za pobrane paliwa gazowe w [zł],

C – cenę paliw gazowych w [gr/kWh],

Q – ilość energii zawartą w paliwach gazowych w okresie rozliczeniowym w [kWh], obliczaną zgodnie z wzorem określonym w § 21 ust. 5,

S_a – stawkę opłaty abonamentowej w [zł/miesiąc],

k – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym.

2. W przypadku sprzedaży paliw gazowych odbiorcom, którzy pobierają paliwa gazowe z wykorzystaniem przedpłatowego układu pomiarowego, opłatę za pobrane paliwa gazowe ustala się według wzoru:

$$O = C \cdot Q/100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O – opłatę za pobrane paliwa gazowe w [zł],

C – cenę paliw gazowych w [gr/kWh],

Q – ilość energii zawartą w paliwach gazowych w okresie rozliczeniowym w [kWh], obliczaną zgodnie z wzorem określonym w § 21 ust. 5.

3. W przypadku sprzedaży paliw gazowych na podstawie umowy kompleksowej opłatę za świadczoną usługę kompleksową ustala się jako sumę opłaty wynikającej z ust. 1 oraz opłaty za przesyłanie lub dystrybucję paliw gazowych wynikającej z obowiązującej taryfy przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci odbiorca jest przyłączony.

§ 32. Przedsiębiorstwo energetyczne ustala wysokość opłaty za przyłączenie do sieci gazowej dla podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej:

- 1) A – na podstawie jednej czwartej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia;
- 2) B – na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat kalkulowanych w zależności od:
 - a) wielkości mocy przyłączeniowej,
 - b) długości odcinka sieci służącego do przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie;
- 3) C – na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

§ 33. 1. Stawki opłat za przyłączenie do sieci gazowej podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B kalkuluje się na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia tych podmiotów, określonych w planie rozwoju, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy.

2. W nakładach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności wydatki ponoszone na:

- 1) wykonanie prac projektowych oraz geodezyjnych;
- 2) uzgodnienia dokumentacji;
- 3) uzyskanie decyzji lokalizacyjnej oraz pozwolenia na budowę;
- 4) uzyskanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego;
- 5) roboty budowlano-montażowe wraz z niezbędnymi próbami;
- 6) opłaty za zajęcie terenu, w tym opłaty publicznoprawne i odszkodowania dla właścicieli nieruchomości, których zajęcie było niezbędne dla budowy odcinka sieci i przyłącza;
- 7) zakup lub budowę standardowych elementów odcinków sieci oraz przyłączy;
- 8) zakup i montaż szafki przeznaczonej na kurek główny lub urządzenie pomiarowe dla grupy przyłączeniowej B podgrupy I;
- 9) zakup i montaż układu pomiarowego dla grupy przyłączeniowej B podgrupy I.

3. Do standardowych elementów przyłącza, o których mowa w ust. 2 pkt 7, zalicza się w szczególności układ włączniowy, rurę przewodową, zawór odcinający, złącze izolacyjne lub połączenia typu polietylen – stal na przyłączy polietylenowym, kurek główny, reduktor ciśnienia gazu o przepustowości nie większej niż 10 m³/h oraz układ pomiarowy dla grupy przyłączeniowej B podgrupy I oraz rury osłonowe na skrzyżowaniu z innym uzbrojeniem podziemnym.

4. Za elementy sieci gazowej i urządzenia niewymienione w ust. 3, które są niezbędne do realizacji przyłączenia podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B, pobierane są opłaty w wysokości jednej czwartej nakładów poniesionych na ich zakup i budowę.

§ 34. 1. Opłata za przyłączenie do sieci gazowej podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B, kalkulowana na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat za przyłączenie do sieci, stanowi sumę:

- 1) opłaty ryczałtowej za budowę odcinka przyłącza o długości nie większej niż 15 m;
- 2) opłaty za budowę odcinka przyłącza o długości powyżej 15 m, stanowiącej iloczyn stawki opłaty za każdy metr przyłącza do sieci gazowej i długości przyłącza powyżej 15 m.

2. Opłatę za przyłączenie do sieci gazowej, o której mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru:

$$O_p = O_R + S_p \cdot L_p$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_p – opłatę za przyłączenie do sieci gazowej w [zł],

O_R – opłatę ryczałtową za budowę przyłącza o długości nie większej niż 15 m w [zł],

S_p – stawkę opłaty za każdy metr przyłącza powyżej 15 m w [zł/m],

L_p – długość przyłącza powyżej 15 m w [m] z zaokrągleniem do 1 m.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych może ustalić na zasadach określonych w taryfie niższą stawkę opłat za przyłączenie do sieci gazowej podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B podgrupy I, będących odbiorcami paliw gazowych w gospodarstwach domowych do sieci gazowej, na obszarze, dla którego na podstawie art. 91 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.⁴⁾) uchwalono program ochrony powietrza.

§ 35. 1. Sposób wnoszenia opłat za przyłączenie określa umowa.

2. Za przebudowę przyłącza, zmianę lokalizacji lub przebudowę punktu albo zespołu gazowego albo stacji gazowej bez zwiększenia dotychczasowej mocy przyłączeniowej, dokonaną na wniosek przyłączonego podmiotu, pobiera się opłatę w wysokości rzeczywistych nakładów poniesionych z tego tytułu.

3. Za przebudowę przyłącza, zmianę lokalizacji, rozbudowę sieci lub przebudowę punktu albo zespołu gazowego albo stacji gazowej spowodowaną zwiększeniem mocy przyłączeniowej, dokonaną na wniosek przyłączonego podmiotu, pobiera się opłatę w wysokości równej:

- 1) $\frac{1}{4}$ rzeczywistych nakładów poniesionych z tego tytułu – w przypadku grupy przyłączeniowej A i B;
- 2) rzeczywistych nakładów poniesionych z tego tytułu – w przypadku grupy przyłączeniowej C.

4. Za montaż reduktora ciśnienia gazu i układu pomiarowego w istniejącym przyłączu, przy wykorzystaniu którego nie było dotychczas dostarczane paliwo gazowe, w celu uruchomienia odbioru paliw gazowych przez odbiorcę zaliczanego do grupy przyłączeniowej B podgrupy I, nie pobiera się opłaty za przyłączenie, o ile nie zachodzi konieczność przebudowy przyłącza lub budowy albo przebudowy punktu lub zespołu gazowego lub stacji gazowej.

Rozdział 4

Szczegółowe zasady rozliczenia z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi

§ 36. 1. W przypadku zmiany sprzedawcy oraz na potrzeby dokonania rozliczeń lub ich korekt w standardowych okresach między kolejnymi odczytami układu pomiarowego przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych przekazuje nieodpłatnie przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi lub odbiorcy tych paliw dane dotyczące wykonania tej usługi, w szczególności dane dotyczące odczytów układów pomiarowych lub ich korekty.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane odpłatnie w przypadkach innych niż określone w ust. 1.

3. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego lub przyjęcia do rozliczeń błędnych odczytów wskazań tego układu, które spowodowały zawyżenie lub zaniżenie należności za pobrane paliwa gazowe i wykonane usługi związane z jego dostarczeniem, przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur.

4. W przypadku braku możliwości ustalenia wielkości korekty na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowego, do wyliczenia korekty przyjmuje się średniodobowe zużycie paliwa gazowego przez odbiorcę, ustalone na podstawie prawidłowo zmierzonego poboru tego paliwa w porównywalnym okresie, pomnożone przez liczbę dni w okresie, którego dotyczy korekta.

5. W wyliczaniu wielkości korekty uwzględnia się sezonowość poboru paliw gazowych oraz inne udokumentowane okoliczności mające wpływ na wielkość zużycia paliw gazowych.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 785, 898, 1089, 1529, 1566, 1888, 1999, 2056, 2180 i 2290 oraz z 2018 r. poz. 9, 88 i 534.

6. Korekta, o której mowa w ust. 3–5, w przypadku:

- 1) zawyżenia lub zaniżenia należności – obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone nieprawidłowości lub błędy, z wyjątkiem pkt 2;
- 2) zaniżenia należności w stosunku do odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości nie większej niż 110 kWh/h – obejmuje ostatni okres rozliczeniowy.

§ 37. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje rozliczeń za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z dostarczaniem paliw gazowych na podstawie odczytu wskazań układu pomiarowego, w okresach rozliczeniowych ustalonych w taryfie:

- 1) nie dłuższych niż 12 miesięcy – w przypadku odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości nie większej niż 110 [kWh/h];
- 2) co miesiąc – w przypadku odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości większej niż 110 [kWh/h].

2. W okresach, o których mowa w ust. 1, mogą być pobierane opłaty za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z ich dostarczaniem w wysokości określonej na podstawie prognozowanego zużycia tych paliw, wyrażonego w jednostkach energii i wyznaczonego według zasad szczegółowo określonych w taryfie.

3. W prognozach, o których mowa w ust. 2, uwzględnia się zgłoszone przez odbiorcę istotne zmiany w poborze paliw gazowych.

4. W przypadku powstania nadpłaty lub niedopłaty za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi:

- 1) nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie żąda jej zwrotu;
- 2) niedopłata jest doliczana do pierwszej faktury wystawianej za najbliższy okres rozliczeniowy.

5. W przypadku braku możliwości dokonania odczytu wskazania układu pomiarowego, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne ustala wielkość zużycia paliw gazowych na podstawie szacunku wyznaczonego zgodnie z zasadami, o których mowa w § 36 ust. 4 i 5.

6. W przypadku odbiorców, u których zainstalowano przedpłatowy układ pomiarowy, przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje rozliczeń za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z dostarczaniem paliw gazowych na podstawie z góry wniesionej opłaty za dostarczenie paliw gazowych.

§ 38. 1. Rozliczeń za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z ich dostarczaniem dokonuje się na podstawie iloczynu wielkości zużycia tych paliw, ustalonej w jednostkach objętości, oraz współczynnika konwersji, o którym mowa w ust. 2.

2. Współczynnik konwersji stanowi wartość ciepła spalania wyrażoną w kWh/m³ w następujących warunkach odniesienia dla:

- 1) objętości – temperatura $T_2(t_2) = 273,15$ [K] (0 [°C]), ciśnienie $p_2 = 101,325$ [kPa];
- 2) spalania – temperatura $T_1(t_1) = 298,15$ [K] (25 [°C]), ciśnienie $p_1 = 101,325$ [kPa].

3. Operator systemu przesyłowego publikuje na swojej stronie internetowej, dla każdego miesiąca i każdej doby tego miesiąca najpóźniej do godziny 11⁰⁰ drugiego dnia następnego miesiąca średnią ważoną wartości ciepła spalania paliw gazowych w systemie przesyłowym albo w obszarze określonym w § 40 rozporządzenia, o którym mowa w § 2 pkt 2. Operator ten przechowuje przez okres 5 lat i udostępnia nieodpłatnie użytkownikowi systemu lub odbiorcy dane dotyczące średniej ważonej wartości ciepła spalania.

4. Operatorzy systemów dystrybucyjnych publikują na swoich stronach internetowych, dla każdego miesiąca, najpóźniej do godziny 15⁰⁰ trzeciego dnia następnego miesiąca średnią ważoną wartość ciepła spalania paliw gazowych w systemie dystrybucyjnym albo w obszarze określonym w § 40 rozporządzenia, o którym mowa w § 2 pkt 2. Operatorzy ci przechowują przez okres 5 lat i udostępniają nieodpłatnie użytkownikowi systemu lub odbiorcy dane dotyczące średniej ważonej wartości ciepła spalania.

5. Współczynnik konwersji jest ustalany w odniesieniu do odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości:

- 1) nie większej niż 110 [kWh/h] – na podstawie średniej arytmetycznej z wartości ciepła spalania ostatnio opublikowanych przez operatora, do sieci którego odbiorca jest przyłączony, z liczby miesięcy odpowiadającej liczbie miesięcy okresu rozliczeniowego;
- 2) większej niż 110 [kWh/h] – na podstawie wartości ciepła spalania, opublikowanych przez operatora, do sieci którego odbiorca jest przyłączony, dla okresu rozliczeniowego.

6. W odniesieniu do rozliczeń paliw gazowych za pomocą przedpłatowego układu pomiarowego współczynnik konwersji jest ustalany na podstawie wartości ciepła spalania opublikowanej przez operatora, do sieci którego odbiorca jest przyłączony, przed dniem wniesienia opłaty za dostarczenie paliwa.

7. W przypadku odbiorców, u których w uzgodnieniu z właściwym operatorem zainstalowano urządzenie umożliwiające określenie ciepła spalania w okresie rozliczeniowym, współczynnik konwersji ustala się na podstawie średniej ważonej wartości tego ciepła spalania.

8. Przedsiębiorstwo energetyczne, dokonujące rozliczenia z tytułu odebranych paliw gazowych lub wykonanych usług związanych z ich dostarczaniem, podaje odbiorcy, wraz z rozliczeniem odpowiednio dla rodzaju rozliczeń, następujące informacje:

- 1) stany wskazań układu pomiarowego na początku i na końcu okresu rozliczeniowego, określone w [m³] – w przypadku odbiorców, o których mowa w § 37 ust. 1 pkt 1;
- 2) zużycie paliw gazowych w okresie rozliczeniowym, wyrażone w [m³];
- 3) wartość współczynnika konwersji, o którym mowa w ust. 2;
- 4) zużycie paliw gazowych w okresie rozliczeniowym, wyrażone w [kWh];
- 5) czy wskazane zużycie jest zużyciem rzeczywistym, czy prognozowanym;
- 6) ilość pozostałego do zużycia paliwa gazowego lub kwotę, jaka pozostała do wykorzystania z uprzednio wniesionej opłaty – w przypadku odbiorców, u których zainstalowano przedpłatowy układ pomiarowy;
- 7) porównanie zużycia paliw gazowych przez odbiorcę końcowego, o którym mowa w § 37 ust. 1 pkt 1, w okresie, którego dotyczy rozliczenie, z zużyciem paliw gazowych w analogicznym okresie w roku poprzednim;
- 8) cenę paliw gazowych, stawki opłat przesyłowych lub dystrybucyjnych oraz stawkę opłaty abonamentowej aktualnie stosowane w rozliczeniach za dostawę paliw gazowych do odbiorcy końcowego;
- 9) miejsce publikacji analiz w zakresie przeciętnego zużycia paliw gazowych przez odbiorców, o których mowa w § 37 ust. 1 pkt 1, oraz informacji o środkach poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy, o której mowa w § 29 ust. 1 pkt 1 lit. h.

9. W okresie między dwoma kolejnymi odczytami rzeczywistymi podstawą rozliczenia za paliwa gazowe może być wielkość zużycia tych paliw ustalona na podstawie wskazań urządzenia pomiarowego, zgłoszonych przez odbiorcę osobiście, telefonicznie, faksem lub za pośrednictwem udostępnianych przez przedsiębiorstwo energetyczne elektronicznych kanałów komunikacji.

10. Przedsiębiorstwo energetyczne zapewnia odbiorcy końcowemu dostęp do elektronicznej formy informacji w zakresie rozliczeń i wystawionych mu faktur.

11. Operator, na wniosek odbiorcy końcowego, udostępnia nieodpłatnie wskazanemu sprzedawcy paliw gazowych informacje na temat rozliczeń oraz zużycia, za okres nie dłuższy niż 5 lat.

§ 39. Przedsiębiorstwo energetyczne obniża odbiorcy wysokość opłat za usługi przesyłania, dystrybucji, magazynowania, skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego proporcjonalnie do wielkości faktycznego ograniczenia mocy umownej i liczby godzin trwania przerwy lub zakłócenia, w szczególności w przypadku przerw lub zakłóceń wynikających z:

- 1) awarii, zagrożenia wybuchem lub wybuchu;
- 2) zagrożenia pożarem lub pożaru;
- 3) prowadzenia prac związanych z usuwaniem awarii;
- 4) wykonywania planowanych prac konserwacyjnych lub remontowych sieci;
- 5) wykonywania prac związanych z przyłączaniem do sieci gazowej odbiorców;
- 6) prac związanych ze zmianą rodzaju dostarczanych paliw gazowych.

§ 40. 1. Odbiorcy przysługują bonifikaty od przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się działalnością gospodarczą w zakresie dystrybucji lub przesyłania paliw gazowych w przypadku:

- 1) ograniczenia ciśnienia dostarczanych paliw gazowych poniżej wielkości gwarantowanych przez operatora systemu przesyłowego lub określonych w umowach o świadczenie usług dystrybucji;
- 2) niespełniania przez paliwa gazowe parametrów jakościowych określonych w odrębnych przepisach.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, ustala w taryfie wysokość bonifikaty proporcjonalnie do wielkości ograniczenia ciśnienia dostarczonych paliw gazowych oraz liczby godzin trwania tego ograniczenia albo niespełniania przez paliwa gazowe parametrów jakościowych.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela bonifikaty, w terminie 30 dni od dnia ustania zdarzenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 41. 1. W przypadku niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców, o ile umowa nie stanowi inaczej, odbiorcom przysługują bonifikaty:

- 1) za odmowę udzielenia odbiorcy, na jego żądanie, informacji o przewidywanym terminie wznowienia przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, przerwanej z powodu awarii sieci – w wysokości 1/50 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;
- 2) za odmowę udzielenia odbiorcy, na jego żądanie, informacji o przewidywanym terminie likwidacji awarii i usunięcia zakłócenia w pracy instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 3) za nieprzyjęcie zgłoszenia dotyczącego awarii lub zakłócenia w dostarczaniu paliw gazowych – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 4) za nieuzasadnioną zwłokę w likwidacji awarii, która wystąpiła w sieci gazowej lub w instalacji magazynowej, lub w instalacji skroplonego gazu ziemnego, i usuwaniu zakłóceń w dostarczaniu paliw gazowych lub w pracy instalacji magazynowej lub w instalacji skroplonego gazu ziemnego – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 5) za niepowiadomienie odbiorców zaliczanych do grupy przyłączeniowej B podgrupy I, z co najmniej siedmiodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie trwania planowanych przerw w dostarczaniu paliw gazowych, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, w inny sposób przyjęty na danym terenie lub w drodze indywidualnych zawiadomień przekazanych na piśmie, telefonicznie bądź za pomocą innego środka telekomunikacji – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 6) za niepowiadomienie odbiorców innych niż określone w pkt 5, z co najmniej czternastodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie trwania planowanych przerw w dostarczaniu paliw gazowych, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, w inny sposób przyjęty na danym terenie lub w drodze indywidualnych zawiadomień przekazanych na piśmie, telefonicznie bądź za pomocą innego środka telekomunikacji – w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 7) w przypadku niepowiadomienia w formie pisemnej, telefonicznej lub za pomocą innego środka telekomunikacji o terminach i czasie trwania planowanych przerw w pracy instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego – w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 8) za niepowiadomienie z tygodniowym wyprzedzeniem odbiorców zasilanych z sieci przesyłowej, w formie, o której mowa w pkt 6, o terminie zamierzonej zmiany ciśnienia i innych parametrów paliw gazowych mających wpływ na współpracę ruchową z siecią – w wysokości 1/30 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 9) za odmowę odpłatnego podjęcia stosownych czynności w sieci gazowej lub instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, w celu umożliwienia bezpiecznego wykonania przez odbiorcę lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej sieci lub instalacji – w wysokości 1/30 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 10) za odmowę udzielenia na żądanie odbiorcy informacji o zasadach rozliczeń oraz o aktualnych taryfach – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 11) za przedłużenie czternastodniowego terminu rozpatrzenia wniosku lub reklamacji w sprawie zasad rozliczeń i udzielenia odpowiedzi, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1; w przypadku wniosku lub reklamacji wymagających przeprowadzenia kontroli lub dokonania pomiarów termin czternastodniowy jest liczony od dnia zakończenia tych kontroli lub pomiarów;
- 12) za przedłużenie czternastodniowego terminu sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowego, którego przedsiębiorstwo energetyczne jest właścicielem, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 13) za przedłużenie siedmiodniowego terminu przekazania układu pomiarowego, którego przedsiębiorstwo energetyczne jest właścicielem, do badania laboratoryjnego, od dnia zgłoszenia takiego żądania przez odbiorcę, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;

- 14) za uniemożliwienie wykonania dodatkowej ekspertyzy badanego uprzednio układu pomiarowego – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 15) za niewydanie przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych po zakończeniu jego dostarczania oraz w przypadku wymiany układu pomiarowego w trakcie dostarczania tych paliw, na wniosek odbiorcy, dokumentu zawierającego dane identyfikujące ten układ lub za nieudostępnienie danych pomiarowych na dzień zakończenia dostarczania tych paliw lub demontażu układu pomiarowego – w wysokości 1/200 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela bonifikaty w terminie 30 dni od dnia wystąpienia zdarzenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 42. 1. Odbiorca, który:

- 1) przekroczył moc umowną w miejscach odbioru paliw gazowych z sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej bez zgody przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego usługę przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych,
- 2) nie dostosował się do ograniczenia wprowadzonego przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z prowadzonymi pracami przyłączeniowymi, remontowo-konserwacyjnymi lub związanymi ze zmianą paliw gazowych lub usuwaniem awarii

– jest obciążany opłatami, które są obliczane jako iloczyn mocy maksymalnej zarejestrowanej w okresie rozliczeniowym przez układ pomiarowy ponad moc umowną lub moc wynikającą z ograniczenia, liczby godzin w okresie rozliczeniowym i trzykrotnej stałej stawki opłaty przesyłowej lub dystrybucyjnej, określonej w taryfie dla grupy taryfowej, do której odbiorca jest zakwalifikowany.

2. Opłaty za przekroczenie mocy umownej nie są naliczane w przypadku, gdy odbiorca nie został powiadomiony o ograniczeniach wprowadzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

3. W przypadku wystąpienia przekroczenia mocy umownej w punktach wyjścia z systemu gazowego na skutek:

- 1) awarii w sieci dystrybucyjnej lub uszkodzenia tej sieci spowodowanego działaniem strony trzeciej,
- 2) prac prowadzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w obrębie sieci dystrybucyjnej, których termin został wcześniej przez strony uzgodniony,
- 3) udokumentowanego przypadku wystąpienia siły wyższej

– opłaty za przekroczenia mocy nie są naliczane.

4. Za przedłużone procesowe składowanie odbiorca ponosi opłatę w wysokości stanowiącej iloczyn trzykrotności stawki za rozdzielone procesowe składowanie i ilości gazu ziemnego składowanego niezgodnie z harmonogramem określającym minimalną i maksymalną ilość tego gazu w określonych dobach.

§ 43. 1. W przypadku nielegalnego pobierania paliw gazowych przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych może obciążyć odbiorcę lub podmiot nielegalnie pobierający paliwa gazowe opłatami, które są obliczane jako iloczyn trzykrotnej ceny referencyjnej paliw gazowych obowiązującej w miesiącu stwierdzenia nielegalnego poboru oraz ryczałtowych ilości energii zawartej w tych paliwach, na zasadach określonych w taryfie.

2. Ryczałtowe ilości energii zawartej w paliwach, o których mowa w ust. 1, określone w taryfie są ilościami maksymalnymi i przedsiębiorstwo energetyczne przy ustalaniu opłat może zastosować ilości mniejsze, z uwzględnieniem rzeczywistych możliwości pobierania paliw gazowych przez odbiorcę lub podmiot.

3. Przez cenę referencyjną paliw gazowych, o której mowa w ust. 1, rozumie się średnioważoną cenę zakupu tych paliw, podawaną przez operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego na jego stronie internetowej w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym cena ta będzie miała zastosowanie.

§ 44. Przedsiębiorstwo energetyczne może ustalić w taryfie opłaty za wykonywanie następujących czynności związanych ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania paliw gazowych:

- 1) wymianę, montaż lub demontaż uszkodzonego lub zniszczonego przez odbiorcę urządzenia będącego częścią układu pomiarowego;
- 2) założenie nowych plomb na urządzeniu mierzącym moc lub innym urządzeniu pomiarowym w miejsce plomb zerwanych przez odbiorcę lub przez niego uszkodzonych;

- 3) sprawdzenie stanu technicznego układu pomiarowego i założenie nowych plomb na kurku głównym, w układzie pomiarowym lub na innym elemencie podlegającym oplombowaniu w miejsce plomb zerwanych przez odbiorcę lub przez niego uszkodzonych;
- 4) poddanie urządzenia pomiarowego ponownej legalizacji lub wzorcowaniu z powodu zerwania przez odbiorcę plomb legalizacyjnych lub plomb nałożonych po wzorcowaniu;
- 5) odcięcie dopływu paliw gazowych, gdy odbiorca uniemożliwia dostęp do armatury odcinającej, pomimo pisemnego wezwania do zapewnienia dostępu do niej.

§ 45. Przedsiębiorstwo energetyczne powstałe w wyniku dokonanych przekształceń organizacyjnych, polegających w szczególności na łączeniu, podziale lub wydzieleniu z tego przedsiębiorstwa innego przedsiębiorstwa, zachowuje prawo do prowadzenia rozliczeń z odbiorcami na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfach przedsiębiorstw, które uległy przekształceniom organizacyjnym, przez okres, na jaki taryfy te zostały zatwierdzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, lecz nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia dokonania tych przekształceń.

§ 46. 1. W przypadku nabycia sieci gazowej przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych od przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych, stawki opłat dystrybucyjnych dla odbiorców przyłączonych do tej sieci przed dniem jej nabycia odpowiadają iloczynowi odpowiednio stawki opłaty stałej oraz stawki opłaty zmiennej, o których mowa w § 21 ust. 1, i współczynnika wynoszącego nie mniej niż:

- 1) 0,3 – w okresie 48 miesięcy od dnia rozpoczęcia świadczenia usługi dystrybucji paliw gazowych przez podmiot, który nabył sieć gazową;
- 2) 0,6 – w okresie kolejnych 12 miesięcy po upływie okresu, o którym mowa w pkt 1.

2. Wysokość stawki opłaty dystrybucyjnej obliczanej w sposób określony w ust. 1 nie może być niższa niż wysokość stawki opłaty przesyłowej, która obowiązywała w dniu nabycia sieci.

§ 47. 1. W przypadku gdy upłynął okres ważności cech legalizacyjnych układu pomiarowego należącego do odbiorcy paliw gazowych i odbiorca ten nie poddał go ponownej legalizacji, przedsiębiorstwo energetyczne, jako podstawę do prowadzonych rozliczeń z tym odbiorcą przyjmuje oszacowane ilości paliw gazowych oraz moc umowną wynikającą z umowy.

2. W przypadku uniemożliwienia, przez odbiorcę paliw gazowych, przedsiębiorstwu energetycznemu dostępu do układu pomiarowego stanowiącego własność tego przedsiębiorstwa przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe

§ 48. 1. Do dnia 30 maja 2019 r. stawki opłat przesyłowych za usługi krótkoterminowe stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, oraz współczynnika korekcyjnego. Maksymalna wartość współczynnika korekcyjnego nie może przekroczyć:

- 1) 1,6 – dla umów zawieranych na kwartał;
- 2) 1,7 – dla umów zawieranych na miesiąc.

2. Dla umów krótkoterminowych zawieranych na okres jednego dnia opłata stała, zależna od zamówionej mocy, nie może przekroczyć 1/20 opłaty za świadczenie usług przesyłania paliw gazowych ustalonej na okres miesiąca i dotyczącej danego miesiąca.

§ 49. 1. Do dnia 30 maja 2019 r. dla usług przesyłania paliw gazowych na zasadach przerywanych stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, oraz współczynnika, oznaczonego symbolem „D”, obliczanego według wzoru:

$$D = \frac{t - t_0}{t}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

t – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym,

t₀ – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym, w którym usługa przesyłania świadczona była na zasadach przerywanych.

2. W przypadku gdy wartość współczynnika obliczona zgodnie z wzorem określonym w ust. 1 jest mniejsza niż 0,05, przyjmuje się, że jego wartość wynosi 0,05.

§ 50. Do dnia 31 grudnia 2020 r. bonifikat, o których mowa w § 40 i § 41, przedsiębiorstwo energetyczne udziela lub odmawia ich udzielenia w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez odbiorcę.

§ 51. W przypadku gdy układ pomiarowy zainstalowany przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia u odbiorcy, który pobiera paliwa gazowe w ilości większej niż 110 [kWh/h], nie umożliwia pomiaru ilości paliw gazowych dla każdej doby, w okresie do dnia zainstalowania takiego układu przez przedsiębiorstwo energetyczne, do obliczania ilości energii zawartej w dystrybuowanych paliwach gazowych na potrzeby obliczenia opłaty dystrybucyjnej, stosuje się wzór określony w § 21 ust. 5.

§ 52. Taryfy ustalone przez przedsiębiorstwa energetyczne, obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, obowiązują przez okres określony w decyzjach Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdzających te taryfy.

§ 53. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy tego rozporządzenia.

§ 54. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) § 38 ust. 8 pkt 7 i 9, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2019 r.;
- 2) § 10 ust. 5, który wchodzi w życie z dniem 31 maja 2019 r.⁵⁾

Minister Energii: *K. Tchórzewski*

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie szczególnych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. poz. 820), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. poz. 831).